

EXHIBICIONS
EN OR
BIBLIOTECA
DE
KEMMI
1982

Case una ve 3

**FILMOTECA
PER A LES
ESCOLES**
2024-2025

FILMOTECA PER A LES ESCOLES

FILMAR EL QUE S'ESTIMA I PRESERVAR-HO.
CENTENARI DEL CINEMA AMATEUR A CATALUNYA

Sessió de curtmetratges

Material didàctic de la sessió
Recomenada per 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO

Filmoteca per a les escoles està adreçat a centres educatius i té l'objectiu de fomentar l'interès d'infants i joves pel cinema, així com de formar els espectadors i espectadores del futur, tot posant en valor el nostre patrimoni cinematogràfic.

Filmar allò que tenim a prop és, avui en dia, una pràctica molt habitual, sobretot entre la gent jove. Però, i si ens preguntem com va començar aquest gest? En aquesta sessió especial celebrem una data que va canviar moltes coses a Catalunya, l'inici del moviment de cinema *amateur* amb la càmera Pathé Baby el 1924.

Hi trobarem diverses peces curtes que ens porten directament a principis de segle, quan un grup d'entusiastes van començar a filmar allò que tenien al voltant: la família, els carrers, els paisatges i les històries que somiaven veient-ne d'altres al cinema.

Es tracta de la veritable primera escola de cinema, i d'un arxiu visual i documental únic sobre els anys vint i trenta. Amb elles podrem reflexionar sobre el patrimoni fílmic, sobre com llegim les imatges amb el temps, i com conservar-les perquè passin de generació en generació.

*Tots els curtmetratges són sense diàlegs amb intertítols en català o castellà.

Índex

- 6** **Fitxes tècniques i sinopsis**
- 8** **Què treballem?**
- 9** **Competències bàsiques relacionades**
- 10** **Descobrir els oficis, les tècniques i els artefactes del cinema analògic i la restauració i conservació fílmiques**
- 12** **Submergir-se en el patrimoni cinematogràfic català del segle XX, més enllà de la pantalla comercial**
- 14** **Conèixer estratègies bàsiques de creació d'imatges: enquadrament, angulació de càmera, muntatge, etc., i analitzar-ne les dimensions ètiques**
- 16** **Proposta d'activitats**
Abans del visionat
- 17** Després del visionat
- 18** **Filmografia relacionada**

Fitxes tècniques i sinopsis

La banda gris (Lluís Gibert Romeu, 1927)
20'. (Curtmetratge de ficció)

Digitalització 2CR (2023) Escàner Archivist-Lasergraphic 2K (2048 x 1540) a partir del positiu original reversible 9'5 mm. Música de Francesc Mora.

Inspirada en el film *noir* comercial de l'època tot parodiant-lo, aquesta primerenca mostra de cinema *amateur* té un segrest, carreres de cotxes, *film footage*, un heroi fatxenda, pistoles, baralles i una nena rescatadora de protagonista.

Escola del mar (Joan Serra i Oller, 1936)
18'15" (Curtmetratge de documental)

Digitalització i restauració: 2CR (2022) Escàner Filmfabriek a 2K (2048x 1540) a partir del positiu original reversible 16 mm. Música d'Anahit Simonian.

Documental sobre l'Escola del Mar, una institució inaugurada originalment l'any 1921 a la platja de la Barceloneta i destruïda el 7 de gener de l'any 1938 per un bombardeig italià durant la Guerra Civil espanyola. Filmada pel futur muntador professional Joan Serra, la pel·lícula retrata amb naturalisme i sensibilitat el dia a dia d'aquest projecte inspirat en la renovació pedagògica de l'Escola Moderna.

Medalla d'argent en el II Concurs Nacional de Cinema Amateur organitzat per la Federació Catalana de Cinema Amateur.

Material pedagògic realitzat per:

Aquesta nit no surto (Francesca Trián Massana, 1934) 7'54" (Curtmetratge experimental)

Digitalització i restauració: 2CR (2023)
Escàner Archivist-Lasergraphics a 3K (3072x2304) 12b log a partir del positiu original reversible 16 mm. Versió sonoritzada amb una gravació discogràfica d'Arabesque nº1 i nº2 de Claude Debussy, tal i com es projectava el film a l'època. J. M Baldomà.

Sortir o quedar-se a casa: una disjuntiva atemporal. L'única pel·lícula *amateur* oficialment acreditada a una dona. Celebrada pel crític de cinema Josep Palau com una "filigrana fotogràfica impregnada de poesia visual". Guanyadora d'una medalla d'honor del CEC en el Concurs Català de Cinema Amateur de 1934.

Centenari del Cinema Amateur a Catalunya (Carolina Astudillo, 2024)

7'54" (Curtmetratge experimental) Música original, disseny sonor
Lisa Bause

La cineasta Carolina Astudillo ha confeccionat aquesta peça audiovisual a partir dels fons conservats a Filmoteca i que formen part de la celebració centenària del Cinema Amateur a Catalunya.

Material pedagògic realitzat per:

Què treballem?

- Descobrir els oficis, les tècniques i els artefactes del cinema analògic i la restauració i conservació fílmiques.
- Submergir-se en el patrimoni cinematogràfic català del segle XX, més enllà de la pantalla comercial.
- Conèixer estratègies bàsiques de creació d'imatges: enquadrament, angulació de càmera, muntatge, etc., i analitzar-ne les dimensions ètiques.

Material pedagògic realitzat per:

Competències bàsiques relacionades

Competència emprenedora

- CE1. Analitzar necessitats i oportunitats i afrontar reptes amb sentit crític, fent balanç de la seva sostenibilitat i valorant l'impacte que puguin suposar en l'entorn, per presentar idees i solucions innovadores, ètiques i sostenibles dirigides a crear valor en l'àmbit personal, social, cultural i econòmic.

Competència personal, social i d'aprendre a aprendre

- CPSAA 4. Fer autoavaluacions sobre el propi procés d'aprenentatge, buscant fonts fiables per validar, sustentar i contrastar la informació i per obtenir conclusions rellevants.

Competència ciutadana

- CC1. Analitzar i comprendre idees relatives a la dimensió social i ciutadana de la seva pròpia identitat, així com als fets socials, històrics i normatius que la determinen, demostrant respecte per les normes, empatia,

equitat i esperit constructiu en la interacció amb els altres en diferents contextos socio-institucionals.

- CC2. Analitzar i assumir amb fonament els principis i valors que emanen del procés d'integració europeu, de l'ordenament jurídic de l'Estat espanyol i de Catalunya i dels drets humans i de l'infant, participant en activitats comunitàries, com la presa de decisions o la resolució de conflictes, amb actitud democràtica, respecte per la diversitat, i compromís amb la igualtat de gènere, la cohesió social, el desenvolupament sostenible i l'assoliment de la ciutadania mundial.
- CC3. Analitzar i comprendre problemes ètics fonamentals i d'actualitat, considerant críticament els valors propis i aliens, i desenvolupant els seus propis judicis per afrontar la controvèrsia moral amb actitud dialogant, argumentativa, respectuosa i oposada a qualsevol tipus de discriminació o violència —incloent-hi la violència masclista, LGTBfòbica, racista o capacitista— o fonamentalisme ideològic.

Material pedagògic realitzat per:

Descobrir els oficis, les tècniques i els artefactes del cinema analògic i la restauració i conservació filmiques

La història de la cinematografia —la captació i projecció sobre una pantalla d'imatges fotogràfiques en moviment— es remunta fins a finals del segle XIX, i ve associada a noms d'inventors com Louis Le Prince, William Friese-Greene, Wordsworth Donisthorpe, els germans Auguste i Louis Lumière (els pares del cinema com a espectacle) o William Kennedy Dickson (qui va fer el treball d'imatge en moviment per a Thomas Edison). També a cineastes com ara Alice Guy (la primera realitzadora d'una pel·lícula de ficció), Georges Méliès, Fructuós Gelabert o Segundo de Chomón. En tot aquest temps, el setè art ha anat acumulant un gran volum patrimonial, alhora que la tecnologia del cinematògraf ha evolucionat des dels seus inicis amb el cinema mut fins al cinema digital del segle XXI. Tradicionalment, la cadena de producció d'una pel·lícula posseïa tres columnes vertebrals: producció, distribució i exhibició. Però hi ha una quarta columna cada cop més fonamental: la preservació.

La preservació o conservació fílmica consisteix a rescatar pel·lícules de cinema deteriorades i preservar les imatges que continguin, a fi que les següents generacions puguin gaudir-les. Historiadors i historiadores del cinema, arxivers i arxiveres, institucions públiques com museus o filmoteques i organitzacions sense ànims de lucre fa anys que contribueixen a aquesta labor. La preservació vetlla perquè una pel·lícula pugui continuar projectant-se de la manera més fidel possible a la seva versió original. Anys enrere, la conservació de films pràcticament es limitava a la duplicació de les mateixes per tal de crear una còpia duradora sense pèrdua de qualitat. Avui dia manté la tasca de duplicació en diversos

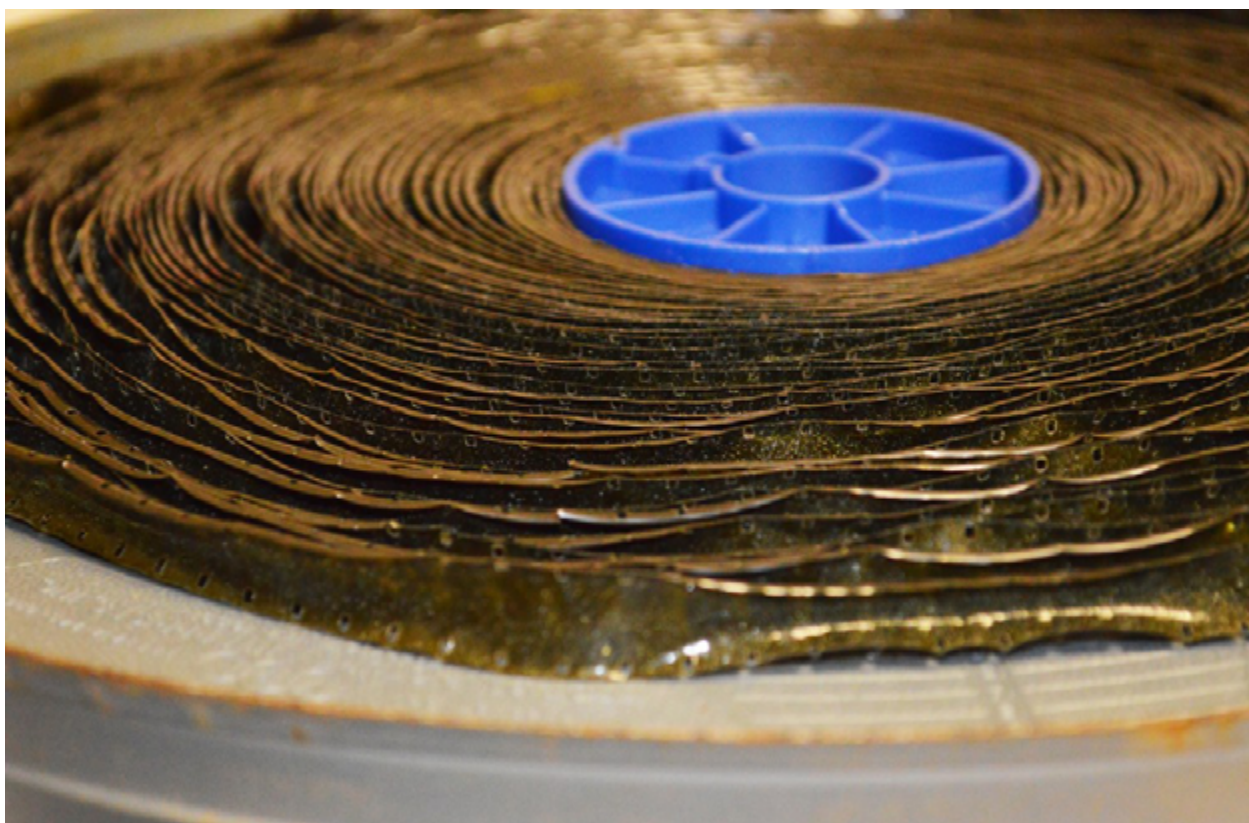
formats, tant analògics com digitals, però també d'altres com ara el tractament, l'emmagatzematge i l'accés als arxius en qüestió. Els i les professionals que s'hi dediquen cerquen la protecció dels films i compartir-ne el contingut amb garanties d'accessibilitat pública i llegat cultural.

De l'autocombustió a la “síndrome del vinagre”, passant pel descuit i els totalitarismes: la destrucció i el deteriorament del patrimoni fílmic

La pel·lícula fotogràfica és el suport transparent i flexible sobre el qual s'apliquen les emulsions fotogràfiques que permeten captar i reproduir imatges. El primer material emprat va ser el nitrat de cel·lulosa, però, cap a mitjans del segle passat, va deixar d'utilitzar-se per ser químicament inestable i altament inflamable. Si no es preservava correctament, podia fins i tot entrar en combustió espontània, de manera que els incendis en els dipòsits de pel·lícules van acabar amb bona part del cinema mut, del qual s'estima que només han resistit entre el 25 i el 10% de les pel·lícules rodades a tot el món. La vida dels films estava, a més, sotmesa a les fallides de les productores o, simplement, al descuit d'un patrimoni la conservació del qual no era prioritària.

L'any 1910 Kodak va introduir l'acetat de cel·lulosa per substituir el nitrat de cel·lulosa, i el 1922 Kodak i Pathé van presentar formats més petits, amb el nou material, per càmeres domèstiques. L'acetat no es cremava espontàniament, però tenia altres problemes de conservació. L'anomenada “síndrome del vinagre” és un procés de deterioració del cel·luloide, pel qual, a causa de les condicions d'humitat

Material pedagògic realitzat per:

Pel·lícula d'acetat de cel·lulosa afectada de la "síndrome del vinagre".

i de temperatura (principalment la calor), el material passa a ser àcid acètic i deteriora tota la pel·lícula en un procés irreversible. D'altra banda, la vulnerabilitat del suport va coincidir amb l'època dels totalitarismes a Europa. El nazisme i els feixismes a Itàlia i Espanya van exercir control a través de la destrucció d'elements culturals que consideraven contraris als seus idearis polítics, religiosos o morals, que incloïen no només llibres o revistes, sinó també pel·lícules.

Tot i que la indústria no va comercialitzar-lo fins a la dècada posterior, l'any 1941 Fuji va descobrir el suport de polièster, molt més resistent i estable. Aquest és el suport que encara s'utilitza en el cinema analògic.

Com es restaura una pel·lícula?

Una filmoteca o cinemateca és l'arxiu especialitzat en la catalogació, conservació (o, si és el cas, restauració) i consulta de documents cinematogràfics. A Catalunya, el Centre de

Conservació i Restauració de la Filmoteca de Catalunya té cura del patrimoni filmic, i és el dipòsit de films més important. La seva missió és recuperar, conservar, catalogar, investigar i difondre el patrimoni filmic català, ja sigui ficció, documental, animació, noticiaris o publicitat.

Quan un material filmic arriba a un centre de restauració i conservació, el primer que fa aquest és catalogar-lo, ja que per qüestions de pressupost o d'emmagatzematge no totes les pel·lícules acaben sent restaurades. Un cop avaluats els seus danys, s'opta per algun dels processos fotoquímics de rehabilitació dels negatius o positius que disposa el film, a vegades manualment fotograma a fotograma. Un cop restaurada físicament, amb l'ajuda d'un escàner i programari especialitzat, finalment es digitalitza. La restauració pot continuar en processos digitals que inclouen la correcció de color o etalonatge, i a vegades, per a conservar-la millor, s'imprimeix de nou en un suport de polièster.

Material pedagògic realitzat per:

Submergir-se en el patrimoni cinematogràfic català del segle XX, més enllà de la pantalla comercial

El mot “amateur” és un préstec lingüístic del francès o gal·licisme, que al seu torn prové del llatí *amator*, que refereix al sentiment d’amor. L’adaptació moderna d’aquest terme es refereix a qui practica qualsevol activitat per al gaudi. No lluny del seu significat original, una persona *amateur* és qui du a terme una activitat amb passió i amor, no per a fins comercials. El cinema *amateur*, doncs, és aquell fet de manera no professional, sovint sense presupost, amb l’objectiu de fer una pel·lícula (normalment un curtmetratge) per la passió i el plaer de fer-la i amb mitjans casolans (amb càmera domèstica i actors i actrius no professionals). Tanmateix, al segle XX, el cinema *amateur*, com a fenomen, va anar més enllà del rodatge aïllat de pel·lícules no professionals. Va ser un moviment organitzat de persones aficionades a la creació cinematogràfica que van compartir experiències, visionats i filmacions que presentaven a certàmens i rebien reconeixements atorgats des del que va ser una xarxa d’associacions locals i regionals que culminava en la UNICA (Unió Internacional de Cine Amateur), fundada l’any 1931.

Cinema *amateur* a Catalunya

Tenint en compte que, *Riña en un café* (1897), la primera pel·lícula espanyola amb argument, va rodar-la Fructuós Gelabert amb una càmera autoconstruïda, i que cap dels actors no va cobrar per la seva feina (tots eren amics del cineasta, i ell mateix és un dels protagonistes), podríem dir que el cinema *amateur* no només existeix a Catalunya des del naixement del setè art, sinó que és l’origen del cinema català.

Càmera Pathé Baby dels anys 20.

Si ens fixem en les fitxes tècniques veurem que el primer dels films del programa, *La banda gris*, va ser rodat en una data tan primerenca com 1927; i d’altres com *Escola del Mar*, *Reflexes* o *Aquesta nit no surto*, de començaments i mitjans dels anys 30, van rebre premis d’institucions com la Federació Catalana de Cinema Amateur o Centre Excursionista de Catalunya. Els primers cineastes aficionats —o “cineistes”, com els agradava referir-se a si mateixos— i les primeres institucions de cinema *amateur* catalanes van aparèixer l’any 1932, coincidint amb la popularització —si bé només a l’abast de les butxaques més benestants— de les primeres càmeres domèstiques [Cine Kodak Model A (1923), Bolex Autocine (1928), etc.] i els principals formats associats a la producció amateur a l’època [el 9,5 mm (1922), el 16 mm (1923) i el 8 mm (1932)]. Fundada l’any 1932, la Secció de Cinema

Material pedagògic realitzat per:

Fotograma del curtmetratge d'animació *amateur La posada del terror* (Adolfo Gaisser Foix, 1935).

Amateur del Centre Excursionista de Catalunya (1932) va ser la pionera i la més gran entitat d'aquest tipus; i el mateix any celebra el primer concurs amateur estatal. Domènec Giménez i Botey (Barcelona, 1907 - 1976), el director de *Reflexes*, va col·laborar intensament amb aquesta entitat.

Poc després, però, van sorgir altres sigles i associacions amb interessos comuns, com l'Associació de Cinema Amateur del Foment de les Arts Decoratives (FAD), una de les més destacables i amb la qual el CEC va mantenir una certa rivalitat. En la dècada dels cinquanta, el cinema *amateur* va guanyar visibilitat gràcies a les primeres publicacions que en recorrien la història, com *El Cinema amateur espanyol* (Josep Torrella, 1950) o *Arte y técnica del cine*

amateur (traduït del francès per Domènec Giménez i Botey l'any 1952), a la publicació de revistes especialitzades, com *Otro Cinema* (1952) —Giménez i Botey va ser redactor en cap—, i a la celebració a Barcelona del XIII Concurs Internacional de la UNICA.

Amb l'aparició del Super-8 de Kodak, els anys seixanta van ser els de la gran expansió del cinema *amateur* i alhora, paradoxalment, van marcar el seu declivi. L'agitació que envaïa l'escena cultural, especialment en la dècada posterior, els anys 70, requeria un format immediat, políticament compromès i contundent. L'aparició del vídeo i el naixement de projectes socialment compromesos com Video-Nou/Servei de Vídeo Comunitari van marcar l'inici d'una nova època.

Material pedagògic realitzat per:

Conèixer estratègies bàsiques de creació d'imatges: enquadrament, angulació de càmera, muntatge, etc., i analitzar-ne les dimensions ètiques

Identificar el racisme en les imatges

En un determinat moment de *La banda gris*, el personatge de l'Albert, l'heroi protagonista, tot perseguint a la banda de segrestadors, entra en una gran mansió modernista on en el servei, format per persones racialitzades, el confonen amb un lladre. Aquests personatges mostren els arquetips racistes que mostrava la publicitat i el cinema comercial nord-americà, com són el de la "Mammy" —que pretén mostrar a la dona negra com a servil i apta únicament per a labors de la llar, mostrant-la sempre com a cuinera, mainadera o empleada domèstica al servei dels blancs, sempre de pell molt fosca i amb cert deix maternal i en ocasions còmic— o l'anomenat "Jim Crow"— el rol d'un home negre vist des de la perspectiva blanca com a ingenu, còmic i ximple, amb ulls sortints i llavis gruixuts, amb el propòsit d'infantilitzar —quan no animalitzar— la imatge de l'home negre.

Lluís Gibert Romeu, el director del curtmetratge, va "manllevar" aquest metratge d'alguna pel·lícula muda de Hollywood (el que avui s'anomena *found footage*) segurament amb la idea d'accentuar el to humorístic del seu film, tot fent-lo passar per una gran producció d'aïres hollywoodians. Com a recurs pot tenir el seu mèrit, però és innegable que a ulls d'avui aquest passatge resulta racista i ofensiu per a

Fotograma de *La posada del terror*, curtmetratge protagonitzat per la flapper Betty Boop.

moltes persones. Les imatges no són naturals, sinó que són fruit de decisions arrelades a una tradició colonial que determina qui apareix i com apareix a les pantalles. Cal analitzar com es construeix la visió occidental del món per tal de desmuntar el racisme que es difon a través dels mitjans de comunicació, així com les estratègies que el visibilitzen i el subverteixen.

Misogínia animada?

A *La posada del terror*, un altre dels curtmetratges proposats en aquest programa, en aquest cas d'animació, el director, Adolfo

Material pedagògic realitzat per:

Fotograma del curtmetratge documental *amataeur Escola del mar* (Joan Serra i Oller, 1936).

Gaisser Foix, practica també l'apropiacionisme, en aquest cas del personatge de Betty Boop, el personatge de dibuixos animats creat per Grim Natwick i Ted Sears als anys 30. I el resultat és d'allò més creatiu i original. Tot i que en un anàlisi més profund podem observar com l'elecció del personatge de la Betty Boop, símbol de la dona *flapper* (anglicisme que s'utilitzava en els anys 1920 per a referir-se al nou estil de vida de les dones joves que vestien faldilles curtes, lluien el cabell curt, escoltaven jazz, bevien licors forts, fumaven, conduïen sovint a altes velocitats i tenien conductes similars a les d'un home; representant un desafiament al que en aquell temps era considerat socialment correcte), per a sotmetre-la a tota mena d'esglais, temors i càstigs, sembla castigar d'alguna manera —potser inconscient— la conducta d'aquestes dones sexualitzades i

independents (si bé al final tot resulta ser un malson).

L'Escola Moderna

A *Escola del Mar*, de Joan Serra i Oller (qui va ser secretari de l'Associació de Cinema Amateur del FAD, i poc després muntà el primer curt documental de la guerra civil de Laya Films. Després de passar tres anys en un camp de concentració a França, va fer carrera com a muntador professional per productores nord-americanes), veiem com, de manera molt conscient, totes les decisions referents a l'enquadrament, l'angulació de la càmera, el muntatge, les accions que es documenten, etc., responen a la voluntat de retratar amb naturalisme i gran sensibilitat el dia a dia d'aquest projecte educatiu inspirat en els valors inclusius i la renovació pedagògica de l'Escola Moderna.

Material pedagògic realitzat per:

Proposta d'activitats

Abans del visionat:

- Obrir un debat a l'aula sobre el concepte *amateur*: Què creieu que significa? Compartir la definició etimològica i debatre: Quines activitats feu vosaltres "per amor a l'art"? Quines diferències creieu que hi ha amb aquelles activitats que fem per una explotació comercial? Fer també un sondeig de prejudicis: Com creieu que són les pel·lícules *amateurs* que veurem? Es tracta de films fets quan el cinema pràcticament acabava de néixer. Què seria avui en dia l'equivalència? Qui fa films *amateurs*? Vosaltres en feu? Obrir el debat en relació amb la creació audiovisual que es comparteix a les xarxes socials, per exemple. Als inicis del cinema, tenir accés a una càmera i a material fílmic era força car i poc habitual. Qui creieu que tenia accés a aquests materials i per tant, a fer pel·lícules? Diríeu que actualment, això ha canviat?
- Dividir l'aula en sis grups de treball. Cada grup farà una recerca sobre els orígens i el període clàssic del cinema: 1) silent o mut, 2) negre o *film noir*, 3) d'animació, 4) documental, 5) experimental i d'avantguarda 6) fantàstic i de monstres. Recopilarem informació, cartells i fragments de pel·lícules; i cada grup exposarà a la resta de l'aula com van néixer i quins són els trets principals i arquetips d'aquests gèneres.
- Fer una petita investigació sobre l'Escola del Mar: l'edifici original a la Barceloneta i el projecte pedagògic. Com va néixer? Què va ser l'Escola del Bosc i quina relació tenien les dues institucions? En què va inspirar-se? Qui va ser Ferrer i Guàrdia? Com aprenien els nens i les nenes d'aquesta escola? Què va passar?... Es pot proposar de fer un mural on compartir la informació i els documents investigats per tal de compartir-ho amb la resta de l'alumnat. Comparar-ho, d'una banda, amb l'educació durant el franquisme i, de l'altre, amb el sistema educatiu actual.

Material pedagògic realitzat per:

Després del visionat:

- Dividir l'aula en els mateixos grups de l'anterior exercici nº 3. Recordem els diferents "gèneres" cinematogràfics que havíem investigat. Reconeixem en ells algun dels curtmetratges que hem vist a la sessió? Quins? Relacionem cadascun dels curts vistos amb la seva "tipologia" descrita i expliquem els elements que els caracteritzen.
- També per grups, escollirem un dels curtmetratges vistos i proposarem de fer una "imitació". Ens inspirarem en les pel·lícules per a fer els nostres propis films amateurs, amb el mòbil, càmeres digitals o tauletes. Cada grup haurà de llistar les característiques (si és un documental, una animació, una proposta experimental o d'avantguarda, o una història fantàstica, etc.) per a pensar una idea pròpia que les utilitzi. Aquesta activitat hauria d'estendre's al llarg de diverses sessions. En acabat, organitzarem una mostra de cinema amateur al centre educatiu.

Fotograma del curtmetratge experimental *amateu* *Aquesta nit no surto* (Francesca Trián Massana, 1934).

Material pedagògic realitzat per:

Filmografia relacionada

[Any Cinema Amateur \(2024\) - Filmografia completa](#)

Memmortigo? (Delmiro de Caralt, 1934)

L'home important (Domènec Giménez i Botey, 1935)

Gotas (Pere Font i Marcet, 1952)

Si la Rambla pudiera hablar (Joan Francesc de Lasa, 1954)

El planeta Plinio (Juan Carlos Olaria, 1957)

Un Viernes Santo (Joan Gabriel Tharrats i Vidal, 1960)

L'Alegre Paralelo (Josep Maria Ramon i Morera i Enric Ripoll-Freixes, 1961)

El ballet burlón (Fermín Marimón, 1961)

Pintura 62 (Ton Sirera, 1962)

¡Mil bombas! (Juan Carlos Olaria, 1962)

Aspectes i personatges de Barcelona (Carles Barba, 1964)

Barcelona Show (Carles Barba, 1967)

Sex (Joan Baca i Toni Garriga, 1970)

Material pedagògic realitzat per:

Dades de contacte

Si voleu aprofundir més en aquest o altres aspectes del cinema, els docents disposen d'accés gratuït a la Biblioteca del cinema de la Filmoteca amb tot tipus de recursos i bibliografia sobre cinema i cultura audiovisual.

Filmoteca de Catalunya

Filmoteca per a les escoles

filmoteca.escoles@gencat.cat

T 935 565 198

<http://blocs.gencat.cat/filmotecaescoles>

<https://www.filmoteca.cat/web/ca/article/filmoteca-les-escoles>

Drac Màgic

merce@dracmagic.cat

T 93 216 00 04

www.dracmagic.cat